

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. II S [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 maja 2022 r.,

pozostawia zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 7 stycznia 2021 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego: 19 stycznia 2021 r.) M. S. (Skarżący) wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. II S (...) oraz o przyznanie kwoty 20 000 zł od Skarbu Państwa.

Postanowieniem z 15 grudnia 2021 r., wydanym w sprawie o sygn. II S (...), Sąd Apelacyjny w (...) umorzył postępowanie w przedmiocie skargi M. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy XI S (...). Postanowienie to jest prawomocne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 5 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 75, dalej: u.s.p.p.) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. W orzecznictwie przyjmuje się, że z powyższego przepisu wynika, iż skarga może zostać skutecznie wniesiona wyłącznie w czasie, w którym postępowanie, którego skarga ta dotyczy, jest w toku, a więc nie zostało prawomocnie zakończone (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 czerwca 2021 r., I NSP 51/21; z 12 czerwca 2012 r., III SPP 20/12; z 27 lipca 2005 r., III SPP 127/05). W chwili wniesienia skargi postępowanie wskazane przez Skarżącego było prawomocnie zakończone. Już z tego względu rozpoznawaną skargę należy uznać za niedopuszczalną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 i 2 k.p.k. pozostawił skargę bez rozpoznania.